

AUTO DESTRUCCIÓ IA (inteligència artificial)

Tinc vint-i-tres anys, el meu nom és Joan, últimament les coses en la oficina no van molt bé, ja poc havia fet perdre 3 milions d'euros a l'empresa a causa del meu mal màrqueting, i sí, sóc el director executiu de la meua empresa multinacional. Al matí vaig agafar el meu cotxe amb IA integrada i durant el trajecte em vaig adormir una bona estona. I de sobte va succedir una cosa increïble. El meu cotxe intel·ligent va estar a punt de col·lidir amb un Mercedes Benz dels anys 2030, i estem en el any 2100! Jo no entenc a la gent que té eixos cotxes, i el més increïble es que condueixen ells! Per sort jo amb la meua IA anomenada Mike treball molt bé, m'organitza el viatge amb Júlia la meua núvia, condueix per mi, em compra tot el que vull...

Per fi vaig arribar al treball i el meu cap em va portar al seu despatx i em va acomodar. El que em temia...

Em van llevar el cotxe, la casa, Júlia em va deixar, em varen llevar tot el que m'agrada-ha, vaig cridar a la meua mare entre llàgrimes i em va donar la casa vella del meu besavi, la casa estava bruta, sense res de IA, ni llum, ni coses electròniques.

Vaig pensar en el suïcidi fins al punt que vaig fer un nus de penjat a la casa del meu besavi, però, de sobte, un vell tauló va caure. Crec que venia del vestibul sabia d'on, però no sabia segur de que alguna cosa havia caigut. Vaig revisar amb una vella llinterna totes les parts de la vella casa, esta casa era súper sinistra, sorolls estranys, les cadires a vegades queien... No crec en estes coses però crec que el meu difunt besavi em vol dir alguna cosa, vaig arribar al vestibul i efectivament un tauló havia caigut i havia deixat un gran buit en el qual es veia un llibre. Un llibre! Feia molt que no veia un. Però el que em va sorprendre era que el llibre estava escrit a mà. Aquell manuscrit era un relat del meu besavi. Allò era molt rar. Vaig començar a llegir en el saló menjador. El llibre deia el següent:

LA IA ENS VA DESTRUIR A TOTS

“Actualment grans magnats i filantrops de la IA dirigeixen grans empreses com ChatGPT, DALL-E, Bard, AlphaCode... Molts governs com els Estats Units, Xina, altres... Cal recalcar que estes empreses o governs ho fan sobretot per diners.”

“Encara que d'altra banda aconseguir que la humanitat faga grans avanços. Encara hi ha que controlar com avança i com evoluciona.

El que hi ha que fer és diferenciar una IA normal d'una IA generativa. Una IA normal té unes respostes determinades, sap què si li tens veu li pregunta alguna cosa té una resposta determinada o definida, no s'adapta a tu; mentre que la IA generativa s'adapta a tu; als teus hàbits, a les teves costums, etc.... Es retro alimenta utilitzant l'informació que tu li dones per a facilitar i ajustar les respostes a les teves preguntes. Això és IA generativa. La IA serveix per a facilitar la vida però ens fa més estúpids ja que fa que el teu cervell no treballi. Ara com ara, a l'any, 2025, no és un problema però dins d'un temps ho serà. Encara que hi ha coses útils com que quan arribes a casa pose l'aire condicionat, que et pose el GPS en el cotxe per anar al treball. Però el dubte és que es perdi el costum de llegir ja que...”

Vaig tancar el llibre perquè m'aburría bastant.

“Tant de bo que Mike em fera un resum” vaig pensar. Eixa nit no vaig dormir res perquè havia una cosa que m'inquietava, aquell llibre, eixe relat, en realitat tenia

ganes de continuar llegint. Així que vaig
agafar el llibre i vaig continuar llegint.

“Ja que la m'arruga el cervell. Crec que
d'ací a uns anys la IA serà com el teu
majordom, tindrà accés a totes les teves coses, les teves
targetes, el teu cotxe, els papers de la casa, als teus
hàbits, assumptes bancaris... Tots tindran una IA en
casa. Tampoc i haurà pilots ni infermers tot serà
automatitzat. Però igual que la IA creara llocs de
treball, també llevara altres llocs. Alguns
treball que pot donar la IA són: experts en
processament de llenguatge natural, enginyers al prompt,
auditors d'algorismes, entrenadors de IA, enginyers o
fins i tot artistes 3D. També volia afegir
a aquest relat que una gran ajuda que
podria fer la IA seria que fins i tot podria
haver-hi anàlisi d'orina i excrements per a saber
la teua salut en qüestió de minuts. Fins i tot
que arribat un punt d'analitzar excrements, podria
fer una estimació de quan vas a morir.”
Vaig tancar el llibre ràpidament, allò que deia
el meu besavi era veritat, però el que de veritat
tenia era que Mibe ja m'havia donat data de
caducitat, em quedava a penes una setmana.
Em vaig quedar pensant i reflexionant tota la nit.

Eixe relat me estava fent millor persona però crec que massa tard.
Deuria seguir llegint:

La veritat es que hem plantege si ens farà falta tot això, però si que es veritat que les revolucions industrials són bastant positives, per exemple, em passat de cultivar en un camp tirat per cavalls a cultivar amb un tractor. Crec que la IA ens farà pitjors humans i algun dia vindrà un gran problema que amb els humans amb el cervell arrugat, no sabrem solucionar i siga un apocalipsi. La conclusió final es que espere que la humanitat sapia diferenciar les coses males de les bones de la IA. Com per exemple que no es perda la costum de llegir perquè la IA et fa resumens de llibres. Aquest gran problema del que parlava era una tempesta solar. Es un ora de xoc solar i/o un ejecció de massa coronal que el que fa en arribar a la terra és provocarien falles en tots els aparells electrònics: danys als transformadors, interrupcions a les comunicacions i navegació per satèl·lits interrompides. També aurors visibles en latituds molt baixes. No funcionaria res electrònic. S'extingiria gran part de la humanitat ja que no sabrem sobreviure. L'únic que sabem es que en 1859

hi va arar una formenta solar i unen deixar
de funcionar 4 coses, no sabem quan serà la pròxima
tormenta però per això hi ha que controlar la IA")
Ja havia acabat el relat, aquest relat em va
fer reflexionar sobre l'existència de les noves
tecnologies. Vaig pensar de meta ser millor humà,
recuperar a Mike i donar-li un millor ús, Al dia següent
vaig recuperar a Julia l'amor de la meua vida.
Així que l'endemà presenté el "currículum" en 87 llocs
diferents fins que en el número 88 em van donar un
treball fantàstic, promoure la bona utilització de l'alt
em van donar un cotxe antic en el qual havia de
conduir jo, deixé de viure en l'ignorància, Mike
em va donar una esperança de vida 20 anys més.
Amb el nou treball vaig aconseguir suficients diners
per a tornar a comprar la casa que l'antiga empresa
m'havia llevat. La gent em mirava malament pel meu
cotxe, pels meus nous costums, per les meues vestimentes,
però això és el que havia de fer, vaig estar així durant
 cinc anys. Havia nascut el meu segon fill, Lucas, el primer
tenia 4 anys i es deia Alejandro, van passar els anys,
en concret 4 anys, tot anava bé fins que un dia de sobte
en l'antiga milers de cotxes havien xocat, la meua televisió
de l'any 2080 s'havia apagat, Mike també s'havia
apagat, el robot de cuina també s'havia apagat, era rar...

Ena nit la ciutat estava a fosques, no havien aparells electrònics, semblava l'edat mitjana, les nits eren perilloses la gent saquejava i matava a persones. Han passat 10 anys des de la tempesta solar $\frac{3}{4}$ de la població havia mort, els governs prompte van caure i amb els anys es varen formar aliances dels supervivents. El meu fill Lucas va morir en una batalla entre el meu grup contra el grup d'una altra zona, la batalla va ser en armes de foc i desgraciadament li van donar una bala perden. Estrany al meu fill Lucas...

Però jo he sobreviscut solament per eixe llibre del meu besavi, ara és una relíquia de l'humanitat, perquè en un món on ja no queden llibres eixe llibre és la major predicció de l'història.

“Aquest es un final catastròfic, segons l'ús que li donem a la IA podem ser més intel·ligents o més estúpids.”

Alejandro Llosá Maicas 1º B eso.
Colegio La purísima de Torrent